

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 43

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 ianuarie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
		52.	— Ordonanță pentru completarea unor dispoziții privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetare și a indemnizațiilor pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică.....	3-4	
35.	— Ordonanță pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului.....	1-2			
48.	— Ordonanță pentru modificarea art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice.....	2-3	58.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.....	4-6
51.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății.....	3	59.	— Ordonanță privind managementul calității în învățământul superior.....	7-8

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 66/1994
privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului**

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. B pct. 10 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 8 aprilie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Liniuța a 4-a a alineatului 1 al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„— emiterea certificatelor de trezorerie către populație, răscumpărarea acestora la scadență și transformarea certificatelor de trezorerie în certificate de depozit. Certificatele de trezorerie pentru populație, inclusiv cele nerăscumpărate la scadență și transformate în certificate de depozit, reprezintă titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor prin

trezoreria statului, pentru finanțarea și refinanțarea datoriei publice;“

2. După alineatul 1 al articolului 3 se introduc două alineate cu următorul cuprins:

„Disponibilitățile în valută care, potrivit reglementărilor în vigoare, privesc fondurile publice ce se gestionează de Ministerul Finanțelor se păstrează în conturi distincte la Banca Națională a României.

Instituțiile publice își efectuează operațiunile de încasări și plăți în valută prin conturi deschise la băncile selectate de Ministerul Finanțelor pe baza criteriilor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.“

3. După alineatul 9 al articolului 3 se introduce un alineat cu următorul cuprins:

„Finanțarea deficitelor bugetului de stat din disponibilitățile contului general al trezoreriei statului se efectuează la nivelul costurilor medii lunare suportate de trezoreria statului pentru atragerea disponibilităților respective.“

4. Ultimul alineat al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Disponibilitățile în valută ale trezoreriei statului, păstrate în conturi distincte la Banca Națională a României, se utilizează potrivit legii și se echivalează în lei la cursul oficial de schimb din ziua precedentă, pentru necesități statistice.“

5. Alineatul 2 al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„Disponibilitățile rămase după finanțarea deficitelor bugetului de stat vor putea fi utilizate sub formă de împrumuturi, aprobate de Ministerul Finanțelor, pentru:

— acoperirea temporară a golurilor de casă înregistrate de bugetele locale, ca urmare a neîncasării veniturilor la scadență, aferente perioadei pentru care se solicită împrumuturi;

— acoperirea temporară a golurilor de casă înregistrate de bugetul asigurărilor sociale de stat în exercițiul financiar-bugetar curent, pentru care Ministerul Muncii și Protecției Sociale va solicita Ministerului Finanțelor contractarea de împrumuturi de pe piața financiar-bancară, suportând dobânzile aferente;

— acoperirea temporară a golurilor de casă înregistrate de bugetele fondurilor speciale pe exercițiul financiar curent, ca urmare a neîncasării la scadență a veniturilor aferente perioadei pentru care se solicită împrumuturi.“

6. După alineatul 2 al articolului 5 se introduce un alineat cu următorul cuprins:

„Deficitele din anii precedenți ale bugetului asigurărilor sociale de stat se acoperă definitiv din sumele alocate de la bugetul de stat, prevăzute anual cu această destinație. Până la alocarea sumelor de la bugetul de stat, la cererea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, se vor acorda împrumuturi din contul general al trezoreriei statului, cu suportarea din bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul curent a dobânzilor la împrumuturile contractate cu această destinație de trezoreria statului de pe piața financiar-bancară.“

7. La articolul 7 alineatul 1, ultima teză va avea următorul cuprins:

„Pentru disponibilitățile care sunt constituite din alocații de la bugetul de stat și din împrumuturi acordate de trezoreria statului din contul curent general nu se acordă dobândă.“

8. Litera a) a alineatului 3 al articolului 10 va avea următorul cuprins:

„a) cheltuielile materiale și serviciile pentru întreținerea și funcționarea trezoreriilor statului și a bazei informaționale a acestora, inclusiv plata comisioanelor, taxelor poștale, transportului de numerar, pazei sediilor, întreținerii, funcționării și asigurării mijloacelor de transport al numerarului și valorilor, publicitate, chirii, precum și comisoane convenite băncilor și Casei de Economii și Consemnațiuni pentru servicii prestate în contul trezoreriei statului.“

9. Alineatul 7 al articolului 10 va avea următorul cuprins:

„Excedentul anual rezultat din execuția bugetului trezoreriei statului, ca diferență între veniturile încasate și plățile efectuate, se reportează în anul următor ca resursă a trezoreriei statului și se utilizează, după scăderea creanțelor trezoreriei statului devenite insolvabile, pentru acoperirea cheltuielilor aprobate în bugetul trezoreriei statului.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 66/1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 8 aprilie 1998, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată după aprobarea acesteia de către Parlament.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.
Nr. 35.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. N din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Articolul 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul exporturilor și importurilor de produse strategice, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 octombrie 1999, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Lista cuprinzând organismele și țările prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.“

2. **Alineatul (4) se abrogă.**

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat,
ministru afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat
Președintele Agenției Naționale
de Control al Exporturilor Strategice
și al Interzicerii Armelor Chimice,
Marius Petrescu

București, 30 ianuarie 2000.
Nr. 48.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1992
privind finanțarea ocrotirii sănătății**

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. B pct. 23 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 28 august 1992, aprobată prin Legea nr. 114/1992, înlocuită cu anexa la Ordonanța Guvernului nr. 109/1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul va avea următorul cuprins:**

„Veniturile proprii ale Ministerului Sănătății și ale instituțiilor sanitare publice finanțate integral de la bugetul de stat“

2. **Partea introductivă va avea următorul cuprins:**

„Veniturile proprii ale Ministerului Sănătății și ale instituțiilor sanitare publice, finanțate integral de la bugetul de stat, se constituie din sumele rezultate din:“

3. **Punctul 11 va avea următorul cuprins:**

„11. eliberarea de autorizații, avize și alte acte oficiale, conform legii, pentru persoanele fizice și juridice;“

4. **După punctul 12 se introduce punctul 13 cu următorul cuprins:**

„13. sumele încasate de Ministerul Sănătății în vederea eliberării autorizației de funcționare pentru unitățile de producție a produselor medicamentoase, depozitele farmaceutice, farmacii și drogherii. Pentru depozitele farmaceutice, farmacii și drogherii suma pentru reautorizare va fi jumătate din suma prevăzută a fi achitată la autorizare.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 22/1992, aprobată prin Legea nr. 114/1992, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 109/1999, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României după aprobarea acesteia de către Parlament.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul sănătății,
Hajdú Gábor
Ministru finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.
Nr. 51.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru completarea unor dispoziții privind sistemul de stabilire a salariilor de bază
în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică**

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. Q pct. 2 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — În anexa nr. V, capitolul III „Funcții specifice unor ministere“ din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar

și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998, cu

modificările și completările ulterioare, se completează cu punctul 5 cu următorul cuprins:

„5. **Ministerul de Interne**

Funcții specifice Arhivelor Naționale

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Coeficientul de multiplicare	
			minim	maxim
a) Funcții de execuție pe grade profesionale				
1.	Arhivist gradul IA	S	1,530	4,650
2.	Arhivist gradul I	S	1,325	4,250
3.	Arhivist gradul II	S	1,165	3,850
4.	Arhivist gradul III	S	1,150	3,450
5.	Arhivist gradul IV	S	1,100	3,100
6.	Arhivist debutant	S	1,064	

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Coeficientul de multiplicare	
			minim	maxim
7.	Arhivist gradul IA	SSD	1,325	4,250
8.	Arhivist gradul I	SSD	1,245	3,450
9.	Arhivist gradul II	SSD	1,040	3,100
10.	Arhivist gradul III	SSD	0,940	2,800
11.	Arhivist debutant	SSD	0,921	
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale				
12.	Arhivar IA	M	1,080	2,450
13.	Arhivar I	M	1,000	2,150
14.	Arhivar II	M	0,955	2,000
15.	Arhivar III	M	0,875	1,750
16.	Arhivar debutat	M	0,820	

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu
Ministru finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministru muncii și protecției sociale,
Smaranda Dobrescu

București, 30 ianuarie 2000.
Nr. 52.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992
privind protecția consumatorilor

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. U din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se completează cu alineatul 2 cu următorul cuprins:

„Prevederile prezentei ordonanțe se aplică la comercializarea produselor noi, uzate sau recondiționate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor uzate care se comercializează ca antichități și a produselor destinate să fie reparate sau recondiționate înainte de utilizare, cu condiția ca agentul economic să informeze cumpărătorul despre aceasta.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe se înțelege:

— *calitate* — ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu care îi conferă acestuia aptitudinea de a satisface necesitățile explicite sau implicite;

— *consumator* — persoana fizică care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în afara activității sale profesionale;

— *agent economic* — persoana fizică sau juridică, care fabrică, importă, transportă, depozitează sau comercializează produse ori părți din acestea ori prestează servicii;

— *producător*.

• agentul economic care fabrică un produs sau care își aplică numele, marca sau alt semn distinctiv pe produs ori care recondiționează produsul;

• reprezentantul fabricantului, când acesta nu își are sediul în România sau, în lipsa acestuia, importatorul produsului;

• agentul economic din lanțul de distribuție, în măsura în care activitatea sa profesională poate afecta caracteristicile produsului pus pe piață;

— *distribuitor* — agentul economic din lanțul de distribuție, a cărui activitate profesională nu afectează caracteristicile produsului;

— *vânzător* — distribuitorul care oferă produsul consumatorului;

— *prestator* — agentul economic care prestează servicii;

— *produs* — bunul material destinat consumului sau utilizării finale individuale ori colective;

— *produs sigur* — produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținând seama de întrebuintarea acestuia.

Riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:

• caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;

• efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;

• modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;

• categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului.

Evaluarea securității produselor se face în conformitate cu cerințele minime de securitate prevăzute în actele normative specifice. În lipsa acestora, în procesul de evaluare se au în vedere cerințele generale de securitate cuprinse în standardele române, europene sau internaționale, iar dacă acestea nu există, se au în vedere cunoștințele științifice și tehnologice din domeniu;

— *produs periculos* — produsul care nu îndeplinește condițiile din definiția produsului sigur;

— *produs de folosință îndelungată* — produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durată medie de

utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;

— *serviciu* — activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

— *declarație de conformitate* — declarația făcută de către un producător sau un prestator, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;

— *clauză abuzivă* — o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

— *termen de garanție* — limita de timp ce curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorului;

— *termen de valabilitate* — limita de timp stabilită de producător, până la care un produs perisabil sau un produs care în scurt timp poate prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului, își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și de păstrare; pentru produsele alimentare, acesta reprezintă data limită de consum;

— *data durabilității minime* — data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minime nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;

— *durata medie de utilizare* — intervalul de timp stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;

— *viciu ascuns* — deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat, care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare;

— *practici comerciale abuzive* — metode de vânzare restrictive sau condiționate care afectează interesele consumatorilor.“

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Se interzice punerea pe piață a produselor periculoase.

Se interzic producerea, importul și comercializarea produselor falsificate sau contrafăcute.“

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate sau al datei durabilității minime stabilite de producător.

Se interzice modificarea termenului de valabilitate sau a datei durabilității minime înscrise pe produs, pe etichetă sau pe ambalaj.“

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Agenții economici sunt obligați:

a) producătorii:

— să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;

— să pună pe piață numai produse care respectă condițiile calitative prescrise sau declarate;

— să oprească livrările și să retragă de la beneficiari produsele la care organele abilitate de lege au constatat că sunt periculoase sau nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise sau declarate;

— să asigure în producție condiții igienico-sanitare conform normelor sanitare în vigoare;

b) distribuitorii:

— să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile calitative prescrise sau declarate;

— să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase;

— să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos;

— să retragă de la comercializare și de la consumatori produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise sau declarate;

— să asigure condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor în vigoare;

c) prestatorii de servicii:

— să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate, și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștință că este periculos;

— să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;

— să respecte condițiile calitative prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;

— să asigure, la prestarea serviciilor, condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare, conform normelor în vigoare.“

6. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Agenții economici sunt obligați să pună pe piață numai produse care corespund caracteristicilor calitative prescrise sau declarate, să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive.“

7. Articolul 15 se completează cu alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins:

„Restituirea contravalorii produsului sau serviciului se face la valoarea actualizată a acesteia.

Agentul economic are aceleași obligații pentru produsul sau serviciul înlocuit ca și pentru produsul sau serviciul vândut inițial.“

8. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, adresa producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de garanție, de valabilitate sau data durabilității minime, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare și despre contraindicații.

Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, după caz, de declarația de conformitate, de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de către producător.

Vânzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul produsului și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.

Informațiile trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a produsului, fără a se exclude prezentarea acestora și în alte limbi străine.“

9. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.“

10. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate conform reglementărilor legale în vigoare.

Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, afișarea și respectarea orarului de funcționare.“

11. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor care apără drepturile și interesele legitime ale consumatorilor în general sunt, de drept, parteneri sociali în organismele consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă:

- a) la nivel național, au cel puțin 3.000 de membri și filiale în cel puțin 10 județe;
- b) la nivel județean și local, dacă au desfășurat o activitate în domeniul protecției consumatorilor pe o perioadă de cel puțin 3 ani.“

12. Litera e) a articolului 38 va avea următorul cuprins:

„e) de a fi consultate cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor.“

13. Litera k) a articolului 38 se abrogă.**14. Articolul 46 va avea următorul cuprins:**

„Art. 46. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea dispozițiilor art. 4, art. 7 lit. a) și c) și ale art. 9, cu amendă contravențională de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei;

b) încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b), art. 21–25 și ale art. 26 alin. 1, cu amendă contravențională de la 500.000 lei la 5.000.000 lei;

c) încălcarea dispozițiilor art. 10, 11, 13–15, 17–20 și ale art. 26 alin. 2, cu amendă contravențională de la 250.000 lei la 2.500.000 lei.

Sancțiunile pot fi aplicate și persoanelor juridice, caz în care limitele amenzilor se dublează.“

15. După articolul 46 se introduc articolele 46¹ și 46², cu următorul cuprins:

„Art. 46¹. — Împiedicarea, sub orice formă, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a-și exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, ori interesele economice ale acestora constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Art. 46². — Valoarea amenzilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.“

16. Articolul 47 se abrogă.**17. Articolul 48 se abrogă.****18. Articolul 49 va avea următorul cuprins:**

„Art. 49. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, precum și de către reprezentanții împuterniciți ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor stabilite prin actele normative în vigoare.

În cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de către instanța competentă la sesizarea organului din care face parte agentul constator.

Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite prevăzute la alin. 1, aflate în exercițiul funcțiunii, sau să le însoțească, după caz.“

19. Articolul 50 se abrogă.**20. După articolul 50 se introduce articolul 50¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 50¹. — Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor agentul constator poate dispune următoarele măsuri:

1. oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:

- a) sunt periculoase, falsificate sau contrafăcute;
- b) au termenul de valabilitate expirat sau data durabilității minimale depășită;
- c) sunt interzise consumului uman prin reglementări legale;

2. oprirea temporară a fabricației și importului produselor sau a prestării serviciilor, până la remedierea deficiențelor, în cazurile în care:

- a) sunt periculoase, falsificate sau contrafăcute;
- b) se prestează servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor;

3. oprirea temporară a comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, până la remedierea deficiențelor, dacă:

a) produsele nu sunt testate și/sau certificate conform normelor legale;

b) produsele nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise sau declarate, fără ca acestea să fie periculoase;

c) produsele nu prezintă elementele de identificare și de caracterizare, precum și documentele de însoțire, conform prevederilor art. 18–22;

4. distrugerea produselor periculoase oprite definitiv de la comercializare, dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.“

21. Articolul 51 se abrogă.**22. Alineatul 1 al articolului 52 va avea următorul cuprins:**

„În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea închisorii contravenționale sau, dacă există consimțământul contravenientului, cu sancțiunea obligării acestuia la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.“

23. Articolul 53 se abrogă.**24. Articolul 54 va avea următorul cuprins:**

„Art. 54. — Produsele periculoase, falsificate sau contrafăcute se confiscă de organele abilitate de lege, la sesizarea agentului constator.

Veniturile încasate ilicit de către agenții economici, ca urmare a încălcării prevederilor art. 4, art. 7 lit. a) prima, a 2-a și a 3-a liniuță, ale art. 7 lit. b) prima și a 2-a liniuță și ale art. 7 lit. c) prima și a 2-a liniuță, se preiau la bugetul de stat de organele abilitate ale Ministerului Finanțelor.“

25. Articolul 60 se abrogă.

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Dispozițiile actelor normative emise în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor se modifică și se aplică în mod corespunzător.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Oficiul pentru Protecția Consumatorilor
Eliade Mihăilescu,
director general
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind managementul calității în învățământul superior

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. J pct. 2 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Definiții

Art. 1. — În sensul prezentei ordonanțe, prin termenii și expresiile de mai jos se înțelege:

a) *conformitate* — îndeplinirea de către un produs, proces sau serviciu a condițiilor specificate;

b) *evaluarea conformității* — orice activitate al cărei obiect este de a determina, în mod direct sau indirect, faptul că sunt îndeplinite condițiile specificate;

c) *certificarea conformității* — acțiune a unei terțe părți, care dovedește existența încrederii adecvate că un produs, proces sau serviciu corespunzător identificat este în conformitate cu un anumit standard;

d) *auditul calității* — examinare sistematică și independentă în scopul de a determina dacă activitățile referitoare la calitate și la rezultatele aferente satisfac dispozițiile prestabilite, precum și dacă aceste dispoziții sunt implementate efectiv și dacă sunt corespunzătoare pentru realizarea obiectivelor.

CAPITOLUL II

**Consiliul Național al Managementului Calității în
Învățământul Superior**

Art. 2. — (1) Se înființează Consiliul Național al Managementului Calității în Învățământul Superior (C.N.M.C.I.S.) ca organism consultativ al Ministerului Educației Naționale, care va evalua și va certifica conformitatea sistemelor de management al calității din instituțiile de învățământ superior.

(2) C.N.M.C.I.S. își desfășoară activitatea în concordanță cu strategia națională privind asigurarea calității în învățământul superior, elaborată de Ministerul Educației Naționale, și propune Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (C.N.F.I.S.) mecanisme de corelare a calității procesului de învățământ cu finanțarea instituțiilor de învățământ superior.

Art. 3. — (1) C.N.M.C.I.S. își stabilește procedurile de evaluare și de certificare a conformității sistemelor de management al calității și își constituie propriul corp de auditori și experți. Procedurile de evaluare și de certificare a conformității sistemelor de management al calității, componența și statutul corpului de auditori și experți vor fi aprobate prin ordin al ministrului educației naționale.

(2) C.N.M.C.I.S. realizează, prin evaluare, verificarea modului în care instituțiile de învățământ superior și-au respectat obligațiile privind managementul calității.

Art. 4. — (1) C.N.M.C.I.S. este constituit din 17–19 membri numiți prin ordin al ministrului educației naționale, dintre persoanele cu competențe dovedite în domeniul managementului calității, propuse de către Direcția generală de învățământ superior și cercetare științifică din cadrul Ministerului Educației Naționale în urma consultării instituțiilor de învățământ superior acreditate.

(2) Membrii C.N.M.C.I.S. pot îndeplini maximum două mandate consecutive de câte 4 ani.

(3) Drepturile salariale pentru membrii C.N.M.C.I.S., ale corpului de auditori și experți se stabilesc potrivit legii.

Art. 5. — C.N.M.C.I.S. se organizează și își desfășoară activitatea pe baza unui regulament propriu, aprobat prin ordin al ministrului educației naționale.

Art. 6. — (1) Activitatea curentă a C.N.M.C.I.S. va fi asigurată de o structură din cadrul Ministerului Educației Naționale, compusă din 3 persoane, în limita numărului maxim de posturi aprobat pentru aparatul propriu al Ministerului Educației Naționale.

(2) Salarizarea angajaților prevăzuți la alin. (1) se face conform anexei nr. V la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Ministerul Educației Naționale încasează taxe pentru activitatea desfășurată de C.N.M.C.I.S., pentru evaluarea calității activităților desfășurate de instituțiile de învățământ superior, și sume realizate din activitățile de cercetare în domeniul calității învățământului superior prestate pe bază de contract.

(2) Taxele de evaluare se suportă de către instituțiile de învățământ superior din veniturile proprii.

(3) Veniturile încasate de Ministerul Educației Naționale potrivit alin. (1) se gestionează în regim extrabugetar și se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor ocazionate de desfășurarea activității C.N.M.C.I.S., inclusiv a corpului de auditori și experți.

(4) Veniturile și cheltuielile aferente activității C.N.M.C.I.S. vor fi evidențiate și contabilizate distinct, conform procedurilor legale.

(5) Disponibilitățile bănești aflate în cont la finele anului se raportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație.

(6) Cuantumul taxelor se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 8. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se stabilește prin ordin al ministrului educației naționale componența C.N.M.C.I.S.

(2) În termen de 30 de zile de la constituire C.N.M.C.I.S. elaborează regulamentul de organizare și funcționare și îl supune spre aprobare ministrului educației naționale.

Art. 9. — În termen de 30 de zile de la constituirea C.N.M.C.I.S. se stabilește prin ordin al ministrului educației naționale componența corpului de experți și auditori.

CAPITOLUL III

Sisteme de management al calității

Art. 10. — Instituțiile de învățământ superior acreditate conform legii, își vor dezvolta sisteme de management al calității, care se referă la toate domeniile fundamentale de organizare și funcționare specifice instituțiilor de învățământ superior. Aceste sisteme au menirea de a contribui la îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ și de cercetare din instituțiile respective, precum și a celorlalte servicii conexe oferite de către universități.

Art. 11. — Implementarea unor sisteme de management al calității presupune următoarele tipuri principale de activități:

- a) stabilirea și ierarhizarea acțiunilor necesare pentru transpunerea în practică a obiectivelor propuse;
- b) angajarea concretă a conducerii universității față de sistemul de asigurare a calității;
- c) stabilirea responsabilităților în desfășurarea și controlul activității de asigurare a transpunerii în practică a sistemului;
- d) crearea unor structuri pro calitate, alcătuite din persoanele responsabile cu asigurarea calității la toate nivelurile;
- e) elaborarea unui set de norme și proceduri interne, precise și ușor de aplicat și de controlat, pentru toate compartimentele, catedrele și colectivele;
- f) stabilirea unui sistem eficient de evaluare a activității cadrelor didactice, care să țină seama și de aspectele calitative ale muncii desfășurate, precum și stabilirea posibilităților de motivare a personalului în aplicarea sistemului de asigurare a calității;
- g) informarea și elaborarea programului de instruire a personalului instituției de învățământ superior în vederea realizării obiectivelor;
- h) asigurarea bunei circulații a informației și menținerea unui nivel profesional ridicat al cadrelor didactice;
- i) auditul intern al calității învățământului superior ca instrument managerial orientat spre calitate și care vizează auditul structurilor organizaționale;
- j) auditul planurilor de învățământ și al programelor analitice;
- k) auditul politicilor de asigurare a calității, a procedurilor și practicilor manageriale;
- l) auditul capacității și experienței de învățare a studenților;

m) elaborarea Manualului de asigurare a calității.

Art. 12. — Sistemul calității trebuie să aibă la bază o politică, o structură organizatorică și o documentație care să permită ținerea sub control, evaluarea și îmbunătățirea continuă a calității.

Art. 13. — (1) Evaluarea constă în analiza documentelor înaintate de instituțiile de învățământ superior și a rapoartelor de audit.

(2) Evaluarea este efectuată de comisii care au în componență 3–7 persoane, membre ale corpului de experți ai C.N.M.C.I.S., dintre care un președinte și un secretar.

(3) Evaluarea se finalizează cu un raport de evaluare care consemnează existența și funcționalitatea sistemului calității implementat, precum și neconformitățile constatate.

Art. 14. — Calendarul evaluărilor este anunțat public de către C.N.M.C.I.S. cu cel puțin un an înaintea primei evaluări.

Art. 15. — Structura documentației sistemului calității și a documentelor pe care instituțiile de învățământ superior trebuie să le elaboreze în vederea evaluării este stabilită de către C.N.M.C.I.S. și făcută public cu cel puțin un an înaintea primei evaluări.

Art. 16. — Raportul de evaluare constituie un document public și este pus la dispoziție tuturor celor interesați.

Art. 17. — Periodicitatea evaluării externe a sistemului de management al calității, pentru fiecare instituție de învățământ superior, este de maximum 4 ani.

Art. 18. — Instituțiile de învățământ superior acreditate, menționate la art. 10, vor implementa sisteme de management al calității în maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației naționale,
Adrian Miroiu,
secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,
Smaranda Dobrescu

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.
Nr. 59.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro